

Bosuil *Strix aluco*

Status **Standvogel**, vrij schaarse broedvogel.
Leefomgeving **Loofbossen**, maar ook in kleinere bospercelen en zelfs knotwilgenrijen in open gebied en in stedelijke groenvoorzieningen mits er voldoende oude dikke bomen zijn om in te broeden; broedt ook graag in speciale nestkasten. Voorkomen De soort ontbreekt eigenlijk alleen in boomarme open gebieden zoals in delen van Friesland, Zeeland, Oost-Groningen en Flevoland. Aantallen en trend Na 1960 vond een sterke uitbreiding plaats naar West-Nederland en nog schaars bezette delen van de zandgronden in Noord-Brabant en Drenthe. Het ophangen van nestkasten en het ouder worden van de bomen speelt daarbij een belangrijke rol. Na 1990 is de stand stabiel. Voor 1998–2000 werd het aantal broedparen op 4.500 tot 5.500 geschat.

Land en datum van uitgifte **Luxemburg, 8 maart 1999**.
Wijze van uitgifte **Serie van drie losse zegels, 30×39 mm**. Reden van uitgifte **Aandacht voor de uilen van Luxemburg**. Ontwerper **Johan de Crem**. Bijzonderheid **De Crem is lid van Wildlife Artists, een vereniging die het dierenleven zo natuurgelukkig mogelijk wil uitbeelden**.

HD
2011

Standard Mail

Dodaars *Tachybaptus ruficollis*

Status **Vrij schaarse broedvogel**, buiten het broedseizoen in vrij klein aantal aanwezig. Leefomgeving Alle mogelijke soorten zoete wateren die vrij ondiep zijn en waar een weelderige oevervegetatie aanwezig is om te broeden. In de winter ook open plassen, brede waterlopen, duinplassen en brakke wateren. Voorkomen Door hun biotoopvoordeur kunnen ze overal voorkomen waar geschikt biotoop is. Aantallen en trend In 1998–2000 bedroeg de broedpopulatie 1.800–2.500 paar. Deze is met schommelingen door de jaren heen vrij constant tot licht toenemend. Laagste aantallen na een combinatie van koud winterweer en een droog voorjaar. De winterpopulatie bedroeg tussen 2009 en 2014 zo'n 4.600–6.100 exemplaren.

Land en datum van uitgifte **Namibië, 18 juli 2011.**

Wijze van uitgifte **Serie van drie losse zegels, 24×58 mm.** Reden van uitgifte **Aandacht voor de futen van Namibië.** Ontwerper **Helge Denker**, de ontwerper van Nampost sinds 1998. Bijzonderheid **Het lange smalle formaat van de zegel is vrijwel uniek in de postale uitgiften ter wereld. Ook zeer opmerkelijk is dat de dodaars zowel zwemmend met twee jongen op de rug is afgebeeld als duikend onder water. Vogels onder water afgebeeld op zegels zijn zeer zeldzaam.**

Grote barmsijs *Acanthis flammea*

Status Invasiegast, doortrekker en wintergast.

Leefomgeving Broedt in Noord-Europa en Noord-Rusland in berkenbossen en naaldbossen. In ons land vaak in zadenrijke bomen als berken en elzen zowel in bossen als in parken en tuinen.

Voorkomen Tijdens invasies ruime verspreiding in het hele land; het zwaartepunt ligt daarbij in het noorden van het land, minder algemeen ten zuiden van de grote rivieren. Aantallen en trend De grote trekpiek is in november. Tijdens grote invasies kan het om enkele duizenden exemplaren gaan. Bij de voorjaarestrek met piek in maart gaat het om lagere aantallen. Grote aantallen kunnen in de winter blijven hangen in ons land. De frequentie van het optreden van invasies neemt toe, aantallen blijven echter wisselend.

Land en datum van uitgifte IJsland, 19 september 1995. Wijze van uitgifte Losse zegel in een serie van twee, 39×31 mm. Reden van uitgifte Europees Natuurbeschermingsjaar. Ontwerper Þröstur Magnússon. Bijzonderheid De afbeelding op de tweede zegel is van een watersnip, bedreigd op IJsland, evenals de grote barmsijs.

Havik *Accipiter gentilis*

Status **Standvogel**, vrij schaarse broedvogel.

Leefomgeving **Allerlei typen bos**, zowel grote bossen als kleinere bospercelen en in toenemende mate ook parkbossen in het stedelijk gebied.

Voorkomen **Het zwaartepunt van de verspreiding ligt in de bosrijke streken in het oosten, midden en zuiden van het land, maar haviken broeden ook op allerlei plekken in West- en Noord-Nederland in duinbossen, op landgoederen en stadsparken.** Aantallen en trend **Begin 20ste eeuw was het een zeldzame soort. Door betere bescherming groeide het aantal broedparen tot ca. 400 in de jaren 50. In 1970 waren er hiervan slechts 100 over ten gevolge van vergiftiging door landbouwbestrijdingsmiddelen. Daarna trad herstel in mede door toename van het aantal houtduiven en verwilderde postduiven, zijn basisvoedsel. Vanaf de jaren 90 begon de uitbreiding naar West-Nederland. Voor 1998–2000 werd de stand op 1.800–2.000 paar geschat. In het westen van het land neemt de stand nog steeds toe, in het oosten af door voedselgebrek en plaatselijke vervolging.**

Land en datum van uitgifte **West-Berlijn, 6 februari 1973.** Wijze van uitgifte **Een serie van vier losse zegels, 28×33 mm.** Reden van uitgifte **Jeugdzorg.** Ontwerper **Magnus (evenals de grauwe kiekendief van West-Duitsland).** Bijzonderheid **Zegels met toeslag, waarbij de toeslag naar jeugdzorg gaat.**

Heggenmus *Prunella modularis*

Status **Zeer** talrijke broedvogel, doortrekker en wintergast in groot aantal. Leefomgeving **Bos-**randen, parken, tuinen, ruigterreinen, heggen-landschappen en duinen. Voorkomen **Vrijwel** landdekkend, schaars in kleigebieden in Noord-Friesland en Noord-Groningen. Vooral een karakteristieke vogel van stedelijk gebied met veel groen. Aantallen en trend **Het** aantal broedparen voor 1998-2000 wordt op 200.000 tot 250.000 geschat. In de tweede helft van de 20ste eeuw was er een toename door uitbreiding van het stedelijk gebied. Na 2000 lijkt de toename gestopt. De broedvogels blijven in de winter grotendeels hier hangen. Van doortrek in het voorjaar wordt weinig gemerkt. De najaarstrek van vogels van elders is groter en bereikt het hoogtepunt eind september/begin oktober, vooral langs de kust en in Zuidoost-Nederland. Dagmaxima op trektelposten bedragen incidenteel enkele honderden.

Land en datum van uitgifte **Jersey, 4 augustus 2009.** Wijze van uitgifte **Losse zegel** in een serie van zes, ook als boekje, 40×30 mm. Reden van uitgifte **Zangvogels van Jersey.** Ontwerper **Nick Parlett,** kunstenaar en postzegelmaker van Jersey. Bijzonderheid **Serie** waarin ook de flora een grote rol speelt. **Vel** (en zegels) is het derde in een reeks van zes vellen telkens rond een ander vogelthema.

Hop *Upupa epops*

Status Voormalig jaarlijkse broedvogel, doortrekker en zomergast in uiterst klein aantal. Leefomgeving Open en half open oud cultuurlandschap met oude bomen, rotsen of vervallen bouwsels.

Voorkomen De meeste broedden vroeger in Twente, Brabant en Limburg. Het incidentele broedgeval in de 21ste eeuw stamt uit Noord-Limburg. Vogels uit Zuid-Europa worden in de trektijd in het hele land gezien, vooral in de kuststreek, mogelijk deels door een hogere waarnemersdichtheid aldaar. Aantallen en trend Begin 20ste eeuw geen ongewone broedvogel maar exacte cijfers ontbreken. Daarna werd hij uiterst schaars als broedvogel met een korte opleving eind jaren 40. Mogelijk heeft hij tot begin jaren 70 nog bijna jaarlijks in ons land gebroed. Kwam op de Rode Lijst van 2004 in de categorie 'als broedvogel verdwenen'. De meeste broedverdachte gevallen tussen 1970 en 2000 konden niet bewezen worden. In 2012 was er een zeker broedgeval in Noord-Limburg. De meeste vogels worden gezien in april/begin mei en een kleiner aantal in september/begin oktober.

Land en datum van uitgifte Armenië, 23 september 2014. Wijze van uitgifte Losse zegel uit een serie van twee, de tweede toont een bloem, 32×32 mm. Reden van uitgifte Flora & fauna van Armenië. Ontwerper Stepan Azaryan, naar een pastel van Armenak Grigoryan. Bijzonderheid De hop was Vogel van het Jaar 2014 in Armenië.

IJsduiker *Gavia immer*

Status **Doortrekker** en wintergast in zeer klein aantal. Leefomgeving **Broedt** op meren in bossen en op de toendra. In Europa alleen op IJsland, verder langs de kusten van Groenland en in noordelijk Amerika. Bij ons alleen langs de kust op zee en zeldzaam op enkele plaatsen in het binnenland.

Voorkomen **De vogels** kunnen langs de hele kust worden waargenomen, maar hebben enkele plaatsen waar ze vrijwel jaarlijks zijn te zien zoals de haven van IJmuiden en de Brouwersdam; de meeste nog in het Deltagebied. In het binnenland zijn ook dergelijke plekken, onder andere de Maasplassen in Midden- en Noord-Limburg.

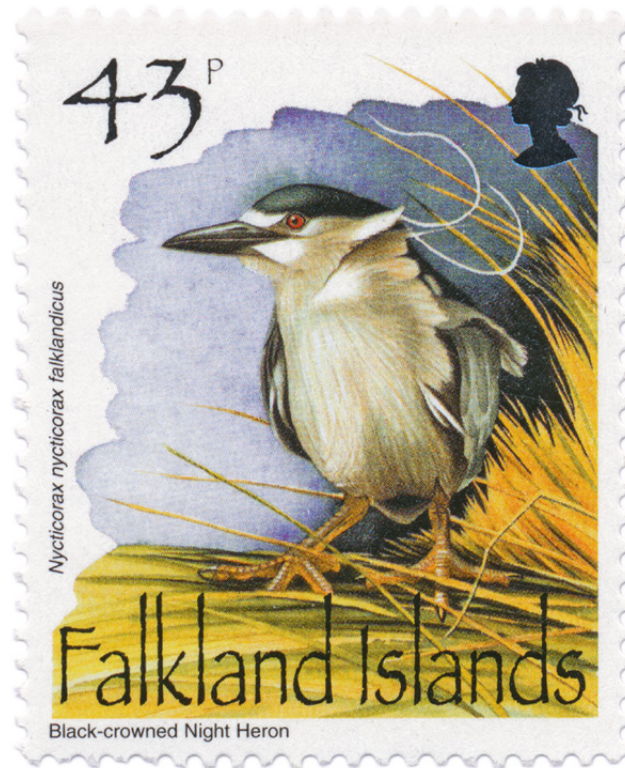
Aantallen en trend **IJsduikers** zijn hier van oktober tot april, maar met een duidelijke piek hartje winter in december en januari. Jaarlijks gaat het om 10 tot 20 verschillende exemplaren. Een lange-termijntrend is er niet.

Land en datum van uitgifte **Canada, 27 oktober 1998.**

Wijze van uitgifte **Losse zegel** uit serie van twee, **48×40 mm.** Reden van uitgifte **Dierenleven** in **Canada.** Op de andere zegel staat een ijsbeer.

Ontwerper **Robert-Ralph Carmichael.** Graveur **Jorge Peral.** Bijzonderheid **Het meesterschap van de graveur** is overduidelijk.

Kwak *Nycticorax nycticorax*

Status Als wilde soort (vrijwel) uitgestorven als broedvogel. Doortrekker in klein aantal.

Leefomgeving In zijn broedgebied in Zuid- en Oost-Europa bewoont hij grote moerassen waar hij in kolonies broedt in lage en hoge bomen of struiken. Voorkomen Meeste kans op min of meer wilde kwakken in de Biesbosch en het Rivierengebied. Kwakken uit het Zwin (België) duiken buiten de broedtijd op in de Zeeuwse Delta. Vrij levende halfwilde kwakken zijn er in Artis, Blijdorp en Avifauna (Alphen a/d Rijn). Aantallen en trend In de Middeleeuwen nog een algemene vogel. Mede door vervolging verdwenen als broedvogel. De laatste kolonies wilde vogels waren in de Biesbosch (tot 1983) en de Peel (jaren 60). In 2014 waren er 25–35 broedparen, merendeels in Artis. Deze broeden daar sinds 1988. De kwak is de enige soort op de Rode Lijst van 2004 met de omschrijving 'in het wild verdwenen'. Recente nestvondsten in de Lopikerwaard kunnen van wilde vogels zijn. In juli/augustus worden diverse kwakken gezien mogelijk afkomstig van broedplaatsen in Frankrijk.

Land en datum van uitgifte Falkland eilanden, 28 september 2001. Wijze van uitgifte Losse zegel uit een serie van vier zegels waarvan twee met vogels, 31×38 mm. Reden van uitgifte Aandacht voor de natuur op de Carcass eilanden. Ontwerper Tony Chater. Bijzonderheid De kwak is standvogel van de Falklands met ongeveer 3.000 paar. Vandaar de vele aandacht op postzegels.

Middelste zaagbek *Mergus serrator*

Status Zeer schaarse broedvogel, wintergast in vrij klein aantal. **Leefomgeving** In hun belangrijkste broedgebied in een brede strook over de hele wereld rond de poolcirkel broeden ze langs oevers van zoete en brakke plassen. Als broedvogel in ons land zoekt hij ook soortgelijk biotoop. In de winter vooral op zee, vaak in kleine groepen.

Voorkomen Als broedvogel bijna geheel beperkt tot het Deltagebied. Ook vaste broedvogel op Griend. De meeste middelste zaagbekken overwinteren ook in het Deltagebied met veel kleinere aantallen in de Waddenzee en op het IJsselmeer.

Aantallen en trend Na enkele incidentele broedgevallen werd de soort vanaf 1977 een jaarlijkse broedvogel in ons land. Het aantal nam geleidelijk toe tot 60–80 paar in 2014. Hij staat nog wel op de Rode Lijst van 2004 als gevoelig. Ook de aantallen buiten de broedtijd namen toe, met name tot midden jaren 90 van de 20ste eeuw. Daarna bleven deze min of meer constant. De meeste zijn hier in hartje winter. Tussen 2009 en 2014 ging het dan om 8.500 tot 12.000 exemplaren.

Land en datum van uitgifte Frankrijk, 6 februari 1993. **Wijze van uitgifte** Een serie van vier losse zegels, 31×41 mm. **Reden van uitgifte** Eenden. **Ontwerper en graveur** Marie-Noëlle Goffin, een beroemde Franse postzegelontwerper. **Bijzonderheid** Interessant is dat op alle vier de zegels het mannetje op de voorgrond staand is afgebeeld en het vrouwtje zwemmend op de achtergrond.

Nijlgans *Alopochen aegyptiaca*

Status **Vrij algemene broedvogel.** Wintergast in vrij groot aantal. Exoot. Leefomgeving Uit gevangenschap ontsnapt, aanvankelijk vogel van het stedelijk gebied, met name rond Den Haag, waar hij leefde in parken en landgoederen. Maar al snel in natte gebieden elders en zelfs broedend in bossen (oude roofvogelnesten) in het oosten van het land. Overwintert in grote groepen op grasland. Broedt, bijna jaarrond, op allerlei plekken van bomen tot dichte vegetatie.

Voorkomen Heeft zich vanuit Den Haag, Groningen en het Rivierengebied over bijna het hele land verspreid. In de winter hoogste dichtheden in West-Nederland en het Rivierengebied. Aantallen en trend In 1967 het eerste broedgeval in Den Haag. Tot ca. 1990 bleef het aantal laag. Daarna zette een ongekende groei in tot 4.500–5.500 paar in 1998–2000. In 2013 wordt de populatie al op 10.000 paar geschat, maar de groei lijkt er uit. Ook de winterpopulatie (39.000–46.000 exemplaren in 2009/2014) stabiliseert of neemt zelfs af. Oorzaak: het 'vol raken' van de broedgebieden en verhoogd afschot.

Land en datum van uitgifte **Venda, 8 januari 1987.** Wijze van uitgifte **Losse zegel** in een serie van vier, 48×30 mm. Reden van uitgifte **Eendachtigen van Venda.** Ontwerper **Onbekend.** Bijzonderheid **Alle vier de soorten betreffen een familie tussen de echte eenden en de echte ganzen in. De nijlgans is de enige van de vier afgebeelde soorten die zich blijvend in Nederland gevestigd heeft.**

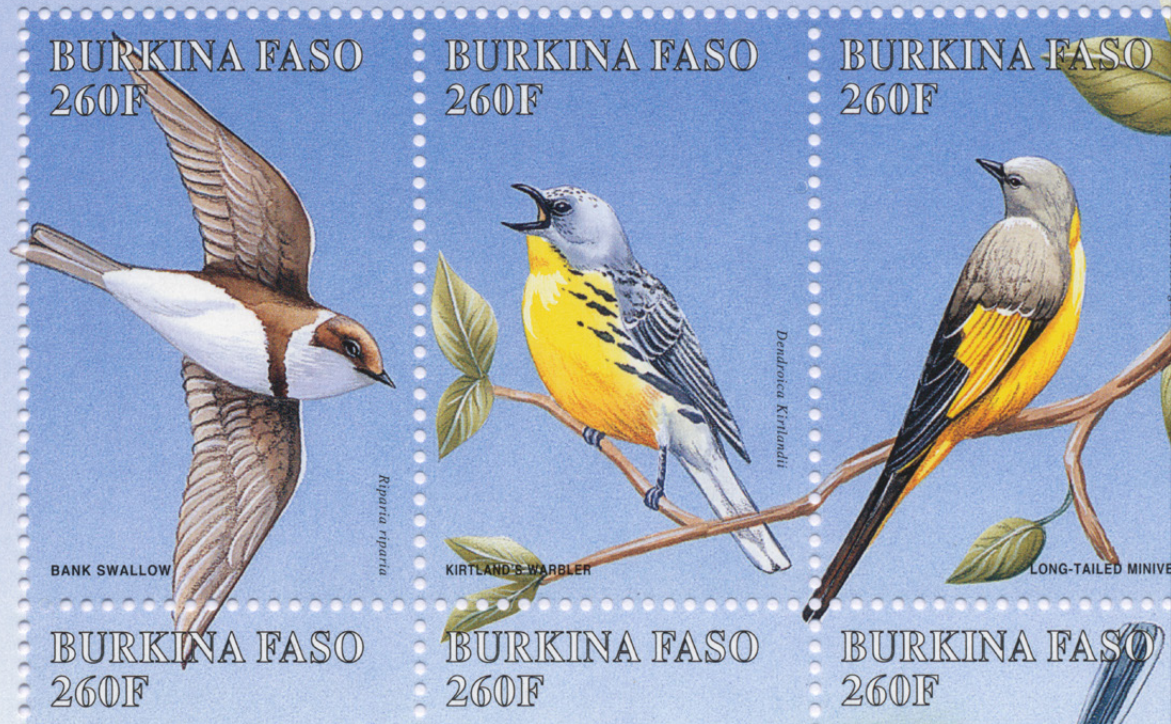
Oehoe *Bubo bubo*

Status **Standvogel**. Uiterst schaarse broedvogel. Leefomgeving **Broedt** in ons land in nissen of op de grond in afgravingen, maar soms ook op oude roofvogelnesten in open bossen. Voorkomen **Zeer** lokale broedvogel, beperkt tot Zuid-Limburg, Noord-Brabant, Twente en de Achterhoek.

Aantallen en trend **Vanaf 1997** broedt er een oehoe in een mergelgroeve van de St. Pietersberg bij Maastricht. Na de eeuwwisseling werden meer broedgevallen bekend in Zuid-Limburg. In de jaren daarna verschenen er ook broedgevallen in de Achterhoek, Twente en Noord-Brabant, wellicht als gevolg van succesvolle beschermings- en herintroductieprojecten in Duitsland. In 2014 waren er 21-23 territoria. Oehoes duiken soms ver van die broedplaatsen op; vaak zijn dat uit gevangenschap ontsnapte exemplaren, maar ook jongen kunnen vluchten van honderden kilometers maken op zoek naar een nestplaats.

Land en datum van uitgifte **Bulgarije, 30 mei 2009**. Wijze van uitgifte **Losse zegel** uit een serie van vier zegels, 30×54 mm. Reden van uitgifte **Uilen van Bulgarije**. Ontwerper **Christo Aleksiev**. Bijzonderheid **Van de drie andere uilen komt alleen de steenuil in Nederland voor.**

Oeverzwaluw *Riparia riparia*

Status **Zomergast**, talrijke broedvogel, doortrekker in klein aantal. Leefomgeving **Broeden** in kolonies waarbij zij een nestgang graven in steile wanden van afgravingen of rivieroeveren. Pioniervogel van bouwlocaties met tijdelijke zanddepots. Op trek hebben zij gezamenlijke slaappleatsen in rietvelden. Voorkomen De vogels kunnen in het hele land broeden. Veel broedlocaties zijn tijdelijk waardoor de exacte locaties van jaar op jaar sterk verschillen. Aantallen en trend Aantallen vertonen jaarlijks grote pieken en dalen. Grote droogte in de Sahel waar hij overwintert doet de stand kelderen, grote bouwactiviteiten waarbij veel geschikte nestgelegenheid tijdelijk beschikbaar komt, is gunstig. In 1984-1986 (droogte Sahel) slechts 3.000 tot 4.000, in 2011 maar liefst 33.000 tot 38.000 paar. De 21.000 tot 26.000 paar van 2014 is ongeveer het jaarlijks gemiddelde. De meeste komen in april aan en verlaten ons land in augustus/september. Slaappleatsen in de nazomer kunnen enkele duizenden vogels omvatten.

Land en datum van uitgifte **Burkina Faso, 1 oktober 1998**. Wijze van uitgifte **Een vel met negen vogelsoorten, 29×42 mm**. Reden van uitgifte **Vogels van Burkina Faso, het vogelparadijs**. Ontwerper **Onbekend**. Bijzonderheid **Op dezelfde datum is nog een tweede vel verschenen met ook negen vogelsoorten**. De oeverzwaluw staat op de linker zegel afgebeeld.

Putter *Carduelis carduelis*

Status Talrijke broedvogel; doortrekker en wintergast in vrij groot aantal. Leefomgeving Putters zijn vogels van het boerenland met bosjes, boomgaarden, houtwallen en wegbeplanting, maar ook in buitenwijken van steden en dorpen. Terreintjes als overhoeken, spoortaluds e.d. die rijk zijn aan zaadplanten (distels) zijn vooral buiten de broedtijd in trek als voedselbron.

Voorkomen De hoofdmacht broedt nog op de klei- en veengronden van Laag-Nederland en het Rivierengebied, maar in het oosten wordt hij ook een steeds algemener vogel. Aantallen en trend In de jaren 60 en 70 van de 20ste eeuw begon het aantal broedparen toe te nemen, waarbij ook het oosten van het land bevolkt raakte. Na 1990 werd de groei spectaculair. De laatst bekende schatting voor 1998/2000 van 15.000 tot 20.000 paar is allang achterhaald en wellicht is het aantal na 2010 verdrievoudigd. Ook de aantallen buiten de broedtijd vertonen een stijgende trend. In april/mei en oktober vallen de trekpieken. Dagmaxima van meer dan 100 exemplaren op een trektelpost zijn dan mogelijk.

Land en datum van uitgifte Nederland, 8 juni 1999.
Wijze van uitgifte Een vel met 10 zegels, 41×26 mm.
Reden van uitgifte Nederlandse Kunst in de 17e eeuw. Ontwerper Piet Gerards, met het puttertje geschilderd door Carel Fabritius. Bijzonderheid De andere zegels tonen werken van beroemde tijdgenoten zoals Vermeer, Rembrandt en Leyster. Links tekst met naam van schilderij en schilder, maar ook van de plaats waar het doek hangt.

Ringmus *Passer montanus*

Status **Jaarvogel**. Talrijke broedvogel, doortrekker en wintergast in vrij groot aantal. Leefomgeving Kleinschalig cultuurlandschap van akkers en weilanden met vee. Enkele oude bomen met nestholtes of schuurtjes moeten aanwezig zijn. Plaatselijk ook in dorpen. Voorkomen Komen in bijna het hele land voor met hoogste dichtheden in het oosten en zuiden. Uitgestrekte bossen, steden en zeer open gebied zijn in de regel ringmusloos. Aantallen en trend Sinds de jaren 80 van de 20ste eeuw is de stand met pieken en dalen fors afgenomen. Ontwikkelingen in de landbouw zorgden voor minder voedselaanbod en nestgelegenheid. Sinds de jaren 70, toen de stand vermoedelijk op zijn hoogtepunt was, is deze met ruim 50% gedaald, waardoor de soort op de Rode Lijst van 2004 kwam als gevoelig. De laatste bekende schatting voor 1998-2000 is 50.000 tot 150.000 paar. Ook het aantal niet-broedvogels is sinds 1980 flink afgenomen. Op doortrek kunnen half oktober groepen van meer dan 500 (soms >1000) vogels in snel tempo en dicht opeen langs de kust zuidwaarts vliegen.

Land en datum van uitgifte **Turkije, 23 juli 2004.**

Wijze van uitgifte **Een serie van acht losse zegels, 36×26 mm.** Reden van uitgifte **Vogels van Turkije.**

Ontwerper **Gülten Yeğenağa.** Bijzonderheid **De zegel vermeldt de naam *Passer domesticus* (huismus), maar het moet *Passer montanus* zijn. Ook op de zegel met de vuurgoudhaan uit de serie staat de verkeerde wetenschappelijke naam, nl. die van de goudhaan.**

Strandplevier *Charadrius alexandrinus*

Status Hoofdzakelijk zomergast en zeer schaarse broedvogel; doortrekker in zeer klein aantal.

Leefomgeving Broedvogel van gebieden met weinig vegetatie, zoals schaars begroeide kwelders, schelpenstrandjes en strandvlakten in het kustgebied. Buiten broedtijd op zandige wadplaten.

Voorkomen Het overgrote deel broedt in het Deltagebied met veel kleinere aantallen op de Waddeneilanden. Ook buiten de broedtijd zijn ze hoofdzakelijk daar te vinden. Aantallen en trend Van de bloeiende populatie rond 1975 van ca. 900 paar waren er in 2014 nog maar een schamele 140 tot 160 paar over. De categorie 'bedreigd' op de Rode Lijst van 2004 is dus zeker terecht. Heel vroeger deed hij zijn naam wellicht nog eer aan, maar toegenomen verstoring door recreatie doet hem, samen met snelle vegetatiesuccessie in zijn favoriete biotoop de das om. En dat dynamische milieu is maar moeilijk in stand te houden. Ze zijn hier van april tot september. De groepjes waarin ze zich na het broedseizoen verzamelen, nemen even hard in omvang af als de broedpopulatie.

Land en datum van uitgifte Slovenië, 29 juni 2015.

Wijze van uitgifte Een losse zegel in een serie van vijf, 30×23 mm. Reden van uitgifte Vogels van Slovenië. Ontwerper Silvija Černe, bekend illustrator in Slovenië. Bijzonderheid De zegels naast elkaar vormen in witte letters het woord POSTA. De strandplevier staat voor de T. De overige vogels zijn de fuut, de zwarte ooievaar, de hollen-duif (ook in dit boek) en de sneeuwvink. Wellicht weinig bekend is, dat de strandplevier inderdaad broedt langs de kusten van Slovenië!

Torenvalk *Falco tinnunculus*

Status **Vrij schaarse broedvogel, doortrekker en wintergast** in vrij klein aantal. Leefomgeving **Open en halfopen muizenrijk agrarisch land, heide, hoogvenen en duinvaleien, ook wel in stedelijk gebied.** Broedt tegenwoordig vooral in speciale nestkasten. Voorkomen Torenvalken broeden eigenlijk in het hele land, maar de dichtheden verschillen per regio. Die zijn het hoogst in halfopen landschappen. In uitgestrekte bossen komt de soort niet meer voor. Aantallen en trend De torenvalk neemt sinds 1990 voortdurend in aantal af en heeft zijn status als meest algemeen broedende roofvogel moeten overdragen aan de buizerd. De laatst bekende schatting voor 1998/2000 bedraagt 5.000 tot 7.500 paar en de daling zet in de 21ste eeuw nog steeds door. De soort trekt deels weg; de rest overwintert met aanvulling van vogels elders uit Europa. De aantallen buiten de broedtijd en in de winter zijn mede afhankelijk van de veldmuizenstand en de strengheid van de winter.

Land en datum van uitgifte **Groot-Brittannië, 14 januari 2003.** Wijze van uitgifte **Een vel met twee maal vijf vliegbeelden van twee soorten vogels, 37×35 mm.** Reden van uitgifte **Roofvogels.** Ontwerper **Fotograaf Stephen Dalton** is de maker van de twee sequenties. Bijzonderheid **De torenvalk is de onderste strip van de 2×5 vliegbeelden, de bovenste toont de kerkuil (ook in dit boek afgedrukt).** Omdat de torenvalk een dagroofvogel is hebben die zegels een witte achtergrond (de kerkuilen als nachtroofvogel een zwarte).

Vink *Fringilla coelebs*

Status **Zeer talrijke broedvogel, doortrekker en wintergast in uiterst groot aantal.** Leefomgeving Vinken zijn bij uitstek vogels van bosrijke streken, bij voorkeur met oude bomen, ook bijvoorbeeld op landgoederen en in parken in het stedelijk gebied. Voorkomen Het zwaartepunt van zijn voorkomen ligt in het oosten, midden en zuiden van het land waar hij plaatselijk hoge dichtheden kan bereiken. In de rest van Nederland blijft hij beperkt tot stedelijk groen en lokaal aanwezige kleine bosgebieden. Aantallen en trend Met de aanplant van bossen en bomen is de vink sinds 1985 behoorlijk in aantal toegenomen, hoewel na 2005 een stabilisatie optreedt. Hij is na de merel onze meest talrijke broedvogel met naar schatting in 1998/2000 600.000 tot 700.000 paar. Maart en oktober zijn de maanden met massale doortrek; er passeren in die maanden soms miljoenen vinken ons land. De winteraantallen zijn sterk afhankelijk van het voedselaanbod, maar de meerjarige trend hiervan is positief.

Land en datum van uitgifte **Polen, 17 november 1966.** Wijze van uitgifte **Een serie van negen losse zegels, waarvan één zegel de acht vogels toont die op de andere zegels staan afgebeeld, 41×41 mm.** Reden van uitgifte **Bosvogels.** Ontwerper **Jerzy Desselberger.** Bijzonderheid **Desselberger is een beroemde Poolse ontwerper die erg veel zegels ontworpen heeft voor de Poolse posterijen. In dit boek staan ook de houtduif, de kemphaan en de dwergmeeuw van hem. De vogel (een mannetje) op de zegel lijkt uit volle borst de zogenaamde vinkenslag ten beste te geven!**

Zwarte ooievaar *Ciconia nigra*

Status **Doortrekker** in zeer klein aantal.

Leefomgeving **Vogel** van oude open bossen in een vochtige omgeving. Ooibossen langs rivieren zijn ideaal. Pleisteren bij ons in hoogveengebieden en vochtig open agrarisch gebied. Voorkomen Waarnemingen van overtrekkende vogels zijn vooral bekend van plaatsen langs de kust en boven de hogere gronden, maar kunnen in principe overal in het land gedaan worden. Aantallen en trend De zwarte ooievaar breidt zijn broedgebied in Europa uit en broedt inmiddels al vlak bij onze landsgrenzen. Daar bij ons hier en daar geschikt broedbiotoop aanwezig lijkt te zijn, is toekomstige vestiging niet denkbeeldig. Tijdens de najaarstrek, die een piek heeft in augustus, kunnen meestal solitaire exemplaren, maar soms kleine groepen van een tiental vogels overal overvliegend worden waargenomen. Soms pleisteren ze een paar dagen in een rustig hoogveengebied of heideveld of in agrarisch gebied.

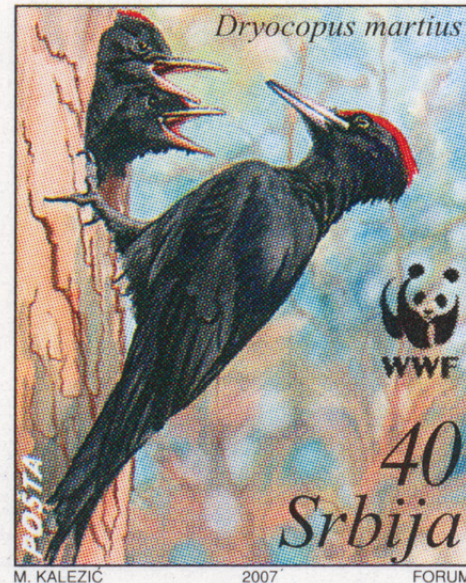
Land en datum van uitgifte **Israël, 27 augustus 2002.**

Wijze van uitgifte **Een serie van drie losse zegels, elk met tab, 40×30 mm.** Reden van uitgifte **Vogels van de Jordaan Vallei.** Ontwerper **Tuvia Kurz, een bekend illustrator en ontwerper van vele zegels.** Bijzonderheid **Alle drie de zegels tonen de vogels vliegend boven de Jordaan Vallei.**

Zwarte specht *Dryocopus martius*

Status **Standvogel**. Vrij schaarse broedvogel. Leefomgeving **Uitgestrekte naaldbossen**, maar met beuken in de buurt waar ze bij voorkeur hun nest in uithakken. Voorkomen **Bosgebieden in Midden-, Oost- en Zuid-Nederland**, waarbij ze hun hoogste dichtheid bereiken op de Utrechtse Heuvelrug en de Veluwe. Aantallen en trend **Het eerste succesvolle broedgeval vond plaats in 1915**. Daarna begon de populatie te groeien tot een hoogtepunt in de jaren 80 en 90 van de vorige eeuw. Toen zette een daling in. De schatting voor 1998/2000 bedraagt 1.100 tot 1.600 paar en in de 21ste eeuw is dat aantal verder licht gedaald. Aanvankelijke vestigingen in het duingebied van met name Noord-Holland verdwenen weer, vermoedelijk door de vestiging van de havik ter plekke. Als uitgesproken standvogel blijven de vogels de hele winter in en rond hun territoria, al zijn zwervtochten tot enkele tientallen kilometers in de omgeving gesignaleerd.

Land en datum van uitgifte **Servië, 18 april 2007**.
Wijze van uitgifte **Een serie van vier losse zegels, 29×35 mm. Ook als strip met tab uitgebracht**.
Reden van uitgifte **In samenwerking met het Wereld Natuur Fonds, aandacht voor bijzondere soorten**.
Ontwerper **M. Kalezić**. Bijzonderheid **Alle vier de zegels tonen de zwarte specht, met en zonder jongen**.

Zwarte zee-eend *Melanitta nigra*

Status **Doortrekker en wintergast in vrij groot aantal.** Leefomgeving **De soort is broedvogel van IJsland oostwaarts tot diep in Siberië op de natte toendra, meestal ver in het binnenland langs meren en rivieren. In de winter in grote groepen op zee waar ze foerageren op schelpenbanken naar allerlei schaaldieren.** Voorkomen **Zwarte zee-eenden zijn bij ons vooral te vinden op zee voor de Noordzeekust van de Waddeneilanden. Een klein aantal verblijft in de winter in de Voordelta.** Aantallen en trend **Getelde aantallen vertonen jaarlijks enorme fluctuaties. 2016 is waarschijnlijk een recordjaar geweest toen voor de kust van Noord-Holland in maart een groep van meer dan 200.000 zwarte zee-eenden werd gezien. Bij midwintertellingen werden tussen 1993 en 2004 jaarlijks gemiddeld 66.000, maar tussen 2005 en 2011 gemiddeld slechts 16.000 exemplaren gezien, waarmee deze periode een dieptepunt was sinds 1990. Daarna was er herstel: in 2012-2015 gemiddeld jaarlijks 51.000.**

Land en datum van uitgifte **IJsland, 27 januari 2011.** Wijze van uitgifte **Een serie van vier losse zegels, 42×31 mm.** Reden van uitgifte **In samenwerking met het Wereld Natuur Fonds aandacht voor bijzondere soorten.** Ontwerper **Örn Smári Gíslason, een ontwerper uit Reykjavik die veel doet voor Iceland Post.** Bijzonderheid **Op de foto is heel goed de karakteristieke knobbel op de snavel van het mannetje (achter) te zien. Op de overige zegels zijn foto's te zien van de brandgans, de kolgans en de krakeend.**